

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 54/25

V Lucemburku dne 29. dubna 2025

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-453/23 | Prezydent Miasta Mielca

Státní podpora: Soudní dvůr upřesnil okolnosti, za kterých mohou být osvobození od daně zakázána unijním právem

V Polsku nebylo podniku přiznáno osvobození od daně z nemovitých věcí, jež je stanoveno v případě, že se na pozemku nachází železniční infrastruktura, jež byla poskytnuta železničním dopravcům, s odůvodněním, že poskytnutí uvedeného osvobození od daně by bylo v rozporu s unijním právem v oblasti státních podpor. Polský Nejvyšší správní soud se v tomto ohledu obrátil na Soudní dvůr. Soudní dvůr má za to, že takové obecné a abstraktní osvobození od daně, jako je osvobození stanovené v polském zákoně, v zásadě nepředstavuje státní podporu, neboť neposkytuje selektivní výhodu. Toto osvobození od daně podle všeho nesouvisí se specifickými charakteristikami podniků, na které se uvedené osvobození od daně vztahuje, ani s jejich činnostmi, a podle všeho není součástí zjevně diskriminačního systému. Uvedené osvobození od daně, které je založeno na neutrálním kritériu, se vztahuje na různé osoby, včetně podniků různé velikosti, působících v rozmanitých odvětvích, jakož i na ne hospodářské subjekty. Navíc sleduje dvojí cíl: rozpočtový a environmentální. Vnitrostátnímu soudu nicméně přísluší, aby posoudil, zda dotčený režim osvobození od daně nepředstavuje státní podporu.

Polský podnik, jenž na svých pozemcích vlastní soukromou železniční vlečku, se ji rozhodl poskytnout železničnímu dopravci, aby mohl využít osvobození od daně z nemovitých věcí. Za tímto účelem uvedený podnik požádal příslušný orgán o předběžné daňové rozhodnutí, v němž by byl potvrzen jeho nárok na toto osvobození od daně.

I když uvedený podnik splnil všechny podmínky stanovené polským právem, osvobození od daně mu nebylo přiznáno z toho důvodu, že podle unijního práva údajně představovalo protiprávní státní podporu, neboť toto opatření nebylo předem oznámeno Komisi.

Uvedený podnik toto odmítnutí napadl u polských soudů. Polský Nejvyšší správní soud, který má pochybnosti o tom, zda toto osvobození od daně z nemovitých věcí může být podle unijního práva¹ kvalifikováno jako státní podpora, se obrátil na Soudní dvůr. Táže se, zda toto osvobození od daně poskytuje osobám, na které se vztahuje, selektivní výhodu a narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž.

Soudní dvůr má za to, že **dotčené osvobození od daně z nemovitých věcí podle všeho neposkytuje selektivní výhodu, a tudíž podle všeho není státní podporou. Je však na vnitrostátním soudu, aby v tomto ohledu vydal konečné rozhodnutí.**

Soudní dvůr ve své analýze vychází z předpokladu, že právní režim daně z nemovitých věcí, jak je stanoven polským zákonem, představuje „obvyklý“ daňový režim, podle něhož se posuzuje případná selektivita osvobození od daně. Tento režim se vztahuje na všechny vlastníky nebo držitele nemovitých věcí a vymezuje základní prvky daně z nemovitých věcí, včetně dotčeného osvobození od daně.

Takové obecné a abstraktní osvobození týkající se přímé daně, jako je osvobození stanovené polským zákonem, přitom **v zásadě nelze považovat za státní podporu**. Pokud je totiž považováno za nedílnou součást „obvyklého“ daňového režimu, neposkytuje zpravidla selektivní výhodu.

Existují však dvě situace, za nichž by takové osvobození od daně mohlo být selektivní. Zaprvé, pokud je toto osvobození součástí daňového režimu, který je nastaven podle zjevně diskriminačních parametrů. Zadruhé, pokud se podmínky stanovené relevantní právní úpravou pro využití tohoto osvobození od daně vztahují k jedné nebo více ze specifických charakteristik podniků, na něž se toto osvobození vztahuje, kdy tyto charakteristiky jsou neoddělitelně spjaty s povahou těchto podniků nebo jejich činností, takže uvedené podniky tvoří jednu soudržnou kategorii podniků.

V projednávané věci je dotčené osvobození od daně přiznáváno osobám povinným k dani za podmínky, že vlastní konkrétně pozemek, který je součástí železniční infrastruktury, jež je poskytnuta železničním dopravcům. S výhradou ověření předkládajícím soudem **tudíž podle všeho tato podmínka právně ani fakticky nesouvisí se specifickými charakteristikami podniků, na které se vztahuje toto osvobození od daně.** Nezdá se ani, že by byla součástí daňového režimu, který je nastaven podle zjevně diskriminačních parametrů.

Tohoto osvobození od daně tedy může dosáhnout různorodá skupina osob, na které se uvedené osvobození vztahuje, která zahrnuje ne hospodářské subjekty a podniky o různé velikosti působící ve velmi rozmanitých odvětvích činnosti. **Skutečnost, že z osvobození od daně mohou mít prospěch jenom podniky, které splňují podmínky pro jeho využití, sama o sobě nestačí k tomu, aby bylo toto osvobození považováno za selektivní.**

Mimoto výše uvedené osvobození od daně sleduje nejen rozpočtový, ale i environmentální cíl, neboť podněcuje k obnově nepoužívaných železničních tratí a k vyžití tohoto druhu dopravy. Členský stát může v rámci své daňové autonomie legitimně sledovat prostřednictvím přímých daní vedle čistě rozpočtového cíle i jiné cíle, které případně představují ve svém souhrnu relevantní cíl referenčního rámce.

Pokud by předkládající soud dospěl k závěru, že osvobození od daně dotčené ve věci v původním řízení poskytuje selektivní výhodu, bylo by následně třeba zkoumat, zda s ohledem na své obecné charakteristiky nenarušuje nebo nemůže narušit hospodářskou soutěž. V tomto ohledu Soudní dvůr zdůraznil, že osvobození podniku od nákladů, které by obvykle musel vynaložit v hospodářském odvětví, které bylo předmětem liberalizace na úrovni Unie, v zásadě narušuje podmínky hospodářské soutěže.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Článek 107 odst. 1 SFEU.